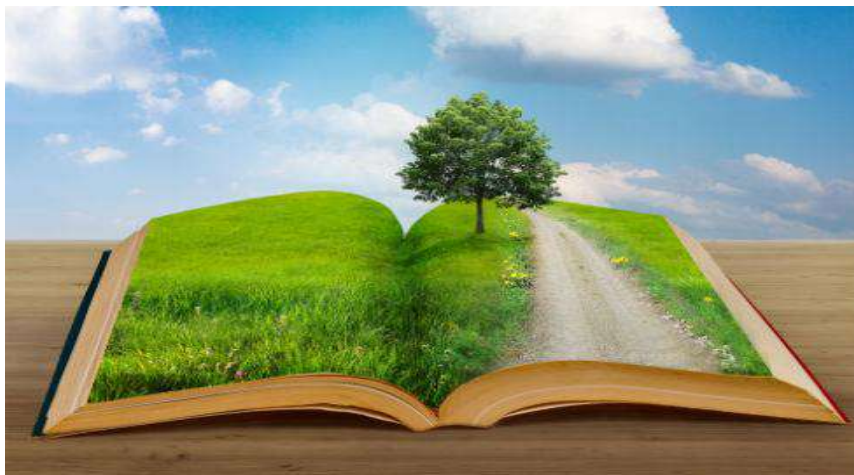

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ

Збірник тез VII Міжнародної науково-практичної конференції

Херсон – 2019

УДК: 1:371.122

ББК: 873:66.72 (2) 92 2

Редакційна колегія:

Берегова Г.Д., доктор філософських наук, професор (Україна);

Герасимова Е.М., доктор філософських наук, професор (Україна);

Едвард Ніч (Edward Nycz), доктор габілітований, професор (Польща);

Муляр В.І., доктор філософських наук, професор (Україна);

Розова Т.В., доктор філософських наук, професор (Україна);

Бак М., доктор філософських наук (Польща);

Влох С., доктор педагогічних наук (Польща);

Черемісін О.В., доктор історичних наук, професор (Україна);

Дземідовіч А.В., кандыдат гістарычных навук (Білорусь);

Лень Т.В., кандидат філософських наук, доцент (Україна);

Варнавська І. В., кандидат педагогічних наук, доцент (Україна);

Герасименко М. В., кандидат філософських наук, старший викладач (Україна).

Філософські обрії сьогодення. Збірник тез VII Міжнародної науково-практичної конференції / за заг. ред. Берегової Г. Д. – Херсон : ДВНЗ «ХДАУ», 2019. – 238 с.

У збірнику вміщено тези доповідей учасників VII Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення». У матеріалах авторів акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасного соціокультурного простору, проблемах пізнання й освіти у вимірах філософського аналізу, філософській рефлексії особистості та інших актуальних філософських проблемах сучасності. Збірник адресовано науковцям, викладачам, студентам, усім зацікавленим філософськими дослідженнями. За виклад, зміст, достовірність і грамотність опублікованих матеріалів відповідають автори.

@ Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет», 2019

Повод Т.М., Остапенко А.С. ПРОФЕСІЙНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІНАНСІВ.....	157
Пріц В. Ю. СВІТОГЛЯДНЕ ЗНАЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ЕКСТРАПОЛЯЦІЇ В КОСМОЛОГІЇ.....	159
Рибка Н.М., Некрилова М.С. ІНТЕРСЕКЦІЙНА ДИСКРИМІНАЦІЯ МОЛОДИХ ФАХІВЧИНЬ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ.....	161
Романовський О.О., Кругла Н.А. ПРОБЛЕМА КОМУНІКАЦІЙ СУЧАСНИХ ЗМІ.....	164
Ротаєнко О.В. СУТНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ	165
Ртіщева В.С. ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА УСПІШНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	167
Саннікова С.Б. РОЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ВИХОВАННІ СТУДЕНТІВ	170
Сарнавська О.В. ФІЛОСОФСЬКО-ЕСТЕТИЧНЕ ОСМИСЛЕННЯ ЖЕСТУ ЯК ФЕНОМЕНУ КОМУНІКАЦІЇ.....	172
Соболь О.М. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ГУМАНІЗАЦІЇ РЕГУЛЮВАННЯ ЧИСЕЛЬНОСТІ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ТВАРИН	174
Хоменко В.В., Свирида В.С. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ КУРСАНТІВ.....	177
Тарасов О. ДЕЯКІ ПРИЧИНИ НЕКРИТИЧНОГО ПРИЙНЯТТЯ ПАРАДИГМ	179
Тимченко В.М. НІГЛІЗМ ЛІНІЙНОГО МИСЛЕННЯ ПРОТИ РЕАЛЬНОСТІ ЯК ДАРУ	181
Топал В.В. ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ІНОВАЦІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ	184
Фурман І.Д., Костючков С.К. МОДЕЛЬ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ БІОФІЛОСОФСЬКОГО ЗНАННЯ	186
Хоменко Г.В. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ ОСВІТА МИРУ У ДИСКУРСІ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ	189
Чеканович В.Г. COMMUNICATIVE APPROACH IN ENGLISH VOCABULARY TEACHING	192
Черемісін О.В. МІСЬКА ТРАДИЦІЯ НА ПІВДНІ УКРАЇНИ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ XVIII ст.	194
Черкашина Т.О., Недоступ В.В. АБ'ЮЗ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЯВИЩЕ	197
Черкашина Т.О., Чихун О.В. ДІТИ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ЯК СОЦІАЛЬНА ГРУПА.....	198
Черкашина Т.О., Каранда В.О. ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ОСОБИСТІТЬ.....	200
Чорний О.В. ТЕОРІЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОСТІ В УКРАЇНІ: ПОТРЕБА В ОПРАЦЮВАННІ, ПЕРЕКЛАДІ ТА ЗАСВОЄННІ ГЛОБАЛЬНОГО МІЖДИСЦИПЛІНАРНОГО ДИСКУРСУ	202
Чумаченко О.П. ТРАКТУВАННЯ ПОНЯТТЯ ТВОРЧІСТЬ У КОНТЕКСТІ ФІЛОСОФСЬКОЇ КОНЦЕПЦІЇ Ф.НІЦШЕ	204
Шалар О.Г.	

«письмо тіла». Покликання нового театру полягає у тому, щоб створити умови для читання і перечитування таких текстів, сприймаючи мову в універсальному плані як жест. Отже, мова нового театру є не лише такою, яку можна чути, а й такою, яку можна і потрібно бачити. Оцінюючи творчі пошуки новаторів театрального мистецтва, Ж. Дерріда писав, що, реалізуючи переорієнтацію театру від парадигми вербалізації до невербальної комунікації, „здійснюється звільнення того пригніченого жесту, який приховувався у глибинах кожного слова» [4, с. 84].

Отже, жест у мові у певних своїх проявах є ознакою тілесності нашої свідомості, сенсуалізованості мови. Слово та жест тісно пов'язане з нашим тілом, нашою тілесною реакцією, досвідом. У результаті звуки, букви мови, слова співвідносяться з просторовими характеристиками: тіло знаходить і відчуває себе у просторі; із зоровими впливами, оскільки значення ока надзвичайне в життєдіяльності людини, а особливо у сучасній візуальній культурі. У нашій психіці виникають певні мовні гешталти, які можуть бути як етнокультурного характеру, так і особистісного, індивідуального.

Література

1. Бергсон А. Творческая эволюция. М., 2006.
2. Шингаров Г.Х. Эмоции и чувства как форма отражения действительности. М. : Наука, 1971. С. 170.
3. Donald M. Borchert Encyclopedia of philosophy. 2nd ed. New York: Thomson Gale, 2006. T.1.10. 6200 p.
4. Деррида Ж. О грамматологии / Ж. Деррида; пер. с фр. Н. Автономовой. М.: Ad Marginem, 2000. С.111-540.

Соболь О. М.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет» (Україна)

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ГУМАНІЗАЦІЇ РЕГУЛЮВАННЯ ЧИСЕЛЬНОСТІ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ТВАРИН

Проблема бездоглядних тварин носить світовий характер і актуальна для всіх країн світова. За даними Всесвітнього товариства захисту тварин, з 500 млн собак, що живуть в світі, до 75% є бездомними [1].

Проблема безпритульних тварин є складною і багатогранною, що вимагає глибокого комплексного підходу. Всебічний аналіз даної проблеми дозволяє виділити в ній три основні складові, кожна з яких повинна вирішуватися за допомогою свого арсеналу засобів, але з урахуванням взаємовпливу частин:

Перша складова – це власне проблема існування в міському середовищі популяції безпритульних тварин виходячи з етичних, санітарно-епідеміологічних та соціальних точок зору, не можна допускати, щоб тварини без нагляду жили і гинули на вулицях.

Друга складова – це економічна проблема перевиробництва домашніх тварин, вона найтіснішим чином пов'язана з першою, оскільки не затребувані домашні тварини, в результаті, поповнюють популяцію бездомних. Очевидно, що, не перекривши цього каналу доставки тварин на вулиці міста, проблеми в цілому не вирішити

Третя складова – розглядається окремо виключно виходячи з її хворобливості і неоднозначності в сприйнятті суспільством. Це морально – етична проблема вилучення з міського середовища явно або потенційно агресивних тварин, які становлять небезпеку для людей.

Так, звичайна для українських міст практика винищення бездомних тварин є абсолютно неефективною і безперспективною як засіб ліквідації популяції безпритульних тварин. Фундаментальна біологічне властивість саморегулювання популяції забезпечує відновлення її чисельності навіть після масових відстрілів. Крім того, дана методика абсолютно не враховує інше джерело проблеми, зокрема, питання про перевиробництво домашніх тварин. Таким чином, антинаукова практика безперервних вбивств не досягає і не може досягти основної мети - скорочення чисельності бездомних тварин. Завдяки своїй нескінченності вона виявляється вкрай дорогою для міського бюджету. Вбивство тварин неприйнятно з етичної точки зору і служить

джерелом постійної соціальної роздратування, також непродуманий вплив на популяцію значно збільшує ризик виникнення і поширення вогнищ сказу [2].

У ставленні людей до бродячих тварин переважають дві полярні точки зору. З одного боку, частина населення сприймає бездомних тварин як явно негативний елемент міського середовища, джерело потенційної небезпеки, продуцент забруднюючих відходів і джерело шуму. З цієї точки зору, ідеальне рішення проблеми - повне знищення бездоглядних тварин. Інша частина населення, і в тому числі зоозахисних організацій, активно борються з жорстокістю по відношенню до бродячим тваринам, ставлячи на чолі кута морально-етичний аспект даної проблеми [3, с. 9-16].

Стратегія регулювання чисельності бродячих розробляється відповідно до ступеня їх здичавіння. За стадіями здичавіння виділяються три основних градації. Перша – умовно бездоглядні, собаки, які мешкають на території, що охороняються міських об'єктів (склади, гаражі, будівельні майданчики), вони мають сильно виражену соціалізацію на певний обмежений контингент осіб. Друга стадія здичавіння - це бродячі собаки. Вони характеризуються подвійною системою соціалізації і на конспеціфіков, і на людей. Вони менше соціалізовані на людину і на відміну від першої стадії практично не підконтрольні для знайомих людей. Третя стадія - це здичавілі собаки. Вони характеризуються відсутністю соціалізації на людей. Це найменша категорія серед бездомних собак. Фактично ці собаки поводяться як повністю дикі тварини. Для них характерна нічна активність і велика обережність по відношенню до людини [4].

Регулювання чисельності безпритульних тварин визначається межею гуманності методів скорочення їх кількості, яку кожна країна визначає по-своєму. В США, після кількох місяців самотності в притулку, тварини підлягають евтаназії, в Індії собак виловлюють, стерилізують, вакцинують і випускають назад, головне – запобігти епідемії сказу, а Греції евтаназія заборонена зовсім.

Внутрішня статистика країн, що використовують евтаназію доводить: поняття «бродячі тварини» не зникає. В Албанії, Азербайджані та Молдові, де дозволений відстріл вуличних собак, їх кількість тільки зростає. Відповідно популяція збільшується швидше, ніж контрольований забій тварин. На противагу в країнах, де законним є виключно метод стерилізації, і, що важливо, цей закон виконується, чисельність тварин поступово зменшується. Звичайно, все залежить також від масовості стерилізації та налагодженості роботи притулків.

В Україні Закон «Про захист тварин від жорсткого поводження» стверджує, що регулювання чисельності тварин здійснюється «методами біостерилізації або біологічно обґрунтованими методами, а в разі неможливості їх застосування – методами евтаназії». Але, в даному випадку тварини незахищені від одноосібного рішення ветеринара [5].

Масштаби убийств, в частности в Харькове, впечатляють. Только за 2016 год коммунальное предприятие «Центр обращения с животными» убило методом эвтаназии более 90% бездомных собак и кошек. Всего на уничтожение животных за восемь лет было потрачено около 100 миллионов гривен».

На практиці притулки комунальної власності, відловивши безпритульну тварину, відправляють її на карантин для виявлення хвороб та проблем. Після 5 днів спостережень виноситься тварину можуть приспати.

Це показує, що проблему безпритульних тварин можна вирішити лише шляхом комплексних дій. Слід почати з регулювання нормативно-правової бази: визначити, коли і за яких умов використовувати евтаназію. Також щовесни слід проводити національну кампанію масової стерилізації вуличних тварин, що дозволить зменшити кількість неконтрольованого приплоду. Для дотримання встановленого рівня популяції необхідно стерилізувати 70-80% самок нового приплоду безпритульних собак щороку та посилити каральні заходи для тих, хто використовує евтаназію щоб уникати своїх обов'язків опікуватись безпритульними тваринами [6].

Сучасна практика регулювання чисельності безпритульних тварин передбачає обов'язковий розвиток системи притулків, початок якої сягає корінням XVII ст. У 1695 році в у місті Едо (нині Токіо, Японія) з'явився перший з відомих притулків для безпритульних собак. У США перші притулки для тварин з'явилися в XIX столітті, коли у 1883 року в штаті Огайо було створено «Столичне гуманне суспільство» (The Capital Area Humane Society). В Австралії перший притулок «Будинок втрачених собак» (The Lost Dogs' Home) було засновано 1912 року, це третій за

величиною притулок в країні. Як і в США, в цій країні притулки - це благодійні організації, що існують на пожертви громадян. Якщо у собаки є серйозні невиліковні захворювання, що завдають йому страждань, його приспляють. У Великій Британії перший офіційно зареєстрований притулок для покинутих котів було засновано 1885 року в Дубліні.

Притулки для тварин можуть існувати у вигляді благодійних організацій, комунальних підприємств або ж домашніх притулків.

Благодійні організації існують за рахунок добровільних пожертв громадян та коштом спонсорів. Зазвичай такі організації добре розрекламовані та знаходять різні шляхи збору коштів для потреб безпритульних тварин.

Комунальні підприємства створюються на основі державних установ і підпорядковуються адміністрації міста, де розташовані. КП відрізняються тим, що вони, окрім звичної діяльності, часто займаються реалізацією тварин, виготовленням та реалізацією кормів для тварин, наданням платних консультацій, наданням платних ветеринарних послуг. Також КП можуть проводити евтаназію тварин за ветеринарними показниками та їх захоронення або кремацію.

Домашні притулки - приватні незареєстровані на офіційному рівні притулки, що діють у приватних будинках, квартирах та інших помешканнях наданих на добровільній основі фізичними особами. Частіше за все цими особами є любителі тварин чи самотні люди, які підбирають безпритульних тварин на вулиці і піклуються про них.

Діяльність притулків в Україні регламентується рядом документів, як то: «Про затвердження Положення про притулок для тварин», «Про затвердження Ветеринарно-санітарних вимог до утримання тварин у притулках» та іншими [5].

На жаль, в Україні основною діяльністю багатьох комунальних притулків є евтаназія тварин. Так, в Харкові тільки за 2016 рік комунальне підприємство «Центр поводження з тваринами» вбило методом евтаназії більше 90% бездомних собак і кішок. Всього на знищення тварин за вісім років було витрачено близько 100 мільйонів гривень.

На відміну від України, де притулки в основному служать місцем проживання тварин, найчастіше довічним, в європейських країнах притулок це можливість знайти тварині господаря. Тому ефективністю притулку є кількість прилаштованих тварин. Наприклад, у Берлінському муніципальному притулку тільки за 2014 рік було знайдено більш ніж 4500 нових господарів для тварин (собак, кішок тощо), а в Бородянському притулку (Київський муніципальний притулок) така ж кількість тварин прилаштована майже за 5 останніх років.

Основним доходом притулків є пожертвування. Але європейська особливість податкового законодавства говорить про те, що будь-яка фізична особа має можливість направити частину своїх податків, а саме аналог українського ПДФО в розмірі до 2% не в державну казну, а в благодійний фонд (для юридичних осіб дозволяється на такі цілі відправляти до 1, 5% податку на прибуток підприємств). На жаль, Україна до такої цивілізованої справедливої норми ще далеко.

Ці внески дуже серйозно рятують благодійні товариства в країні, особливо притулки для тварин, адже не секрет, що утримання тварин – це збитковий бізнес [7].

Існуюча практика регулювання чисельності безпритульних собак із введенням стандартів гуманного поводження з тваринами є неприпустимою з правової точки зору і служить джерелом постійної соціальної напруги. Тому вирішення даної проблеми вимагає принципово іншого підходу, з урахуванням морально – етичних імперативів, сучасних біологічно ефективних технологій контролю популяції безпритульних тварин та дотримання вимог чинного законодавства України

Література

1. Соболев Н. А. Регулирование численности бродячих домашних плотоядных животных / Н. А. Соболев, Я. М. Кереев // Евразийская интеграция: роль науки и образования в реализации инновационных программ: мат. междунар. науч.-практ. конф. / ЗКАТУ. – Уральск. - 2012. Ч. I. – С. 297-301.

2. Павленко В. Бездомные животные: кто виноват или что делать?/Животные/ 28 мая 2013 URL:<https://kmsk.com.ua/index.php?/topic/21695->

3. Акимов В. А. Научно-исследовательская работа по анализу и выбору методов регулирования численности безнадзорных животных/В.А. Акимов. -М.: Колос, 2000 – 54 с.

4. Рыбалко В. А. Обзор мирового опыта в решении проблемы бездомных животных / В. А. Рыбалко // Ветеринарная патология № 2 2006 – 76 с.

5. Колись і вас так викинуть URL: Depo.ua <https://www.depo.ua> > kolys-i-vas-tak-vykinut

6. Проблема безпритульних тварин може вирішитись тільки URL: vatytino-rada.gov.ua > index.php > novini > 156.

7. Бездоглядні тварини: як на Заході працюють притулки ... URL: urbanua.org > dosvid > zakordonni-pryklady.

Хоменко В. В.

Херсонська державна морська академія (Україна)

Свирида В. С.

Херсонська державна морська академія (Україна)

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ КУРСАНТІВ

В даний час зростає значення професійно-прикладної фізичної підготовки курсантів вузу як ефективного засобу оптимізації трудової діяльності. Професійно-прикладна фізична підготовка є складовою частиною фізичного виховання і покликана вирішувати на основі загальної фізичної підготовки спеціальні завдання: розвиток фізичних здібностей, відповідних специфічним вимогам обраної професійної діяльності; формування та вдосконалення рухових умінь і навичок, підвищення стійкості організму до впливу несприятливих наслідків специфічних умов професійної діяльності; розвиток засобами фізичної підготовки вольових та інших психофізичних якостей, потрібних в обраній професії [1,2,12].

Реалізація професійно-прикладної фізичної підготовки у системі фізичного виховання курсантів пов'язана з рядом проблем, основна з яких – суттєві відмінності в умовах та характері праці курсантів різних спеціальностей, а звідси – необхідність різного змісту цього розділу програми з фізичного виховання для курсантів. Такий підхід дозволяє більш повно враховувати особливості умов та характеру праці майбутньої професійної діяльності [3,4].

Основним засобом професійно-прикладної фізичної підготовки є фізичні вправи. Вони поєднують в собі різні загальні та спеціальні вправи, актуальних для загального розвитку організму, і використовуваних у трудовій діяльності майбутнього моряка. Фізичні вправи професійно-прикладної фізичної підготовки курсантів необхідні для розвитку потрібних фізичних якостей, таких як сила, швидкість реакції, витривалості, гнучкості, спритності і концентрації уваги тощо [7,9].

Проведене нами дослідження дозволило зробити висновок, що необхідно розробити комплекс фізичних вправ саме по професійно-прикладній фізичній підготовці курсантів морської академії. Аналіз літературних джерел, особистий досвід показали, що курсантам разом із загальною і статичною витривалістю необхідна координація рухів рук, стійкість в прояві уваги [8,10].

Тому для них ми рекомендуємо поряд з вправами, що розвивають аеробні можливості (біг, плавання), включення спортивних ігор (волейбол, баскетбол, футбол). Необхідно виконувати загально-розвиваючі вправи в швидкому і повільному темпі, що включають нахили, присідання, обертання тулуба та інші.

Професія моряка відноситься не тільки до фізичної праці але і до розумової. Праця моряка має свою специфіку, пов'язану з цифрами, постійними підрахунками, з відтворенням і терміновою переробкою великої кількості інформації та відповідальністю, що лежить на ньому, оскільки моряк – професія матеріально відповідальна [5,6,11]. Необхідно відзначити, що на кожен семестр кафедрою «Фізичного виховання» розроблені залікові вимоги і нормативи, які виявляють як загальну підготовку, так і професійно-прикладну фізичну підготовку курсантів. Після завершення повного курсу навчання з дисципліни «Фізичне виховання» курсанти повинні виконати обов'язкові практичні тести не нижче оцінки «задовільно».